I

Печерський ринок. Уже майже порожній. Повертаюся од яток з повного сумкою. Назустріч бабуля ледь дибає. Замерзло нещасне, втомилося. Очі сльозяться, носом підшморгує. На плечі — отакенна в'язка цибулі.

— Голубчику, беріть ось цибульку! Руки-ноги не держать! Оддам задарма.

— Давненько торгуєте?

— Та з самого ранку... Купуйте, не пожалієте. Цибулька як перемита... Руки-ноги не держать...

Стислося серце, купив. Хоч наперед знав, що жінка лаятиметься. Три отакенні вінки вдома висять.

— То, може, й часничок заберете? — ледь не ридає стара.— Руки-ноги не держать...

Підійшла якраз якась жіночка. Уже вдвох із старою вмовили часник той купити.

— Дай же вам, Боже, здоровлячка! Вік за вас Бога молитиму!

II

Згадав, що масла ще треба купити.

Купив, повертаюся: бабуля знайома. Нещасне, згорблене, і отакенний разок цибулі через плече.

— Мужчина, купіть цибулю!.. Руки-ноги не держать...

— Ну, бабцю, ви ж і артистка! Вам тільки в драмтеатр та на сцену!

Впізнала, очі молодо зблиснули:

— А вас не обманиш — не продаси!